

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 015181 17 Кж 3
Бања Лука, 16.11.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог З.М., због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 015181 17 Кв 4 од 08.11.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 16.11.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог З.М. изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 015181 17 Кв 4 од 08.11.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 015181 17 Кв 4 од 08.11.2017. године против оптуженог З.М., због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), продужен је притвор из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачка а) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Против овог рјешења благовремено је изјавио жалбу његов бранилац М.К., адвокат из Г., због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање или да се рјешење укине и оптужени пусти на слободу.

Пошто је испитао побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Првостепени суд оправдано прихвата да постоји основана сумња, која је утврђена потврђивањем оптужнице, а која произилази из доказа који су уз њу приложени. Ове доказе који су том приликом приложени побијано рјешење додатно је оцијенило и основано прихватило у прилог те сумње.

Што се тиче притворског разлога за продужење притвора побијано рјешење правилно цијени околности да је оптужени напустио своје пребивалиште одмах након извршења кривичног дјела и отишао у СР Њ., гдје му живи породица, ту се запослио и како сам истиче нема намјеру да се врати и живи у завичају. Осим тога суд на основу вјештачења телефона утврђује да је он у периоду од 22.9. до 04.10.2014. остваривао телефонске контакте са саизвршиоцем В.Б., иначе својим ујаком, правилно закључујући да је он због тога знао да је Б. ухапшен због чега се није ни враћао из Њ. Оправдано се овакво понашање цијени као бјекство, јер и сам оптужени признаје да не намјерава да се врати у мјесто пребивалишта. Зато нису основани супротни жалбени наводи који се заснивају на тези како он није знао да га потражују домаћи органи гоњења и да није својом вољом био одсутан ради избјегавања кривичног поступка. Опасност од бјекства заиста произилази из оваквог његовог понашања послје извршеног кривичног дјела, породичних веза у Њ. и намјере да тамо и остане, а како то правилно закључује првостепени суд. Овим су испуњени услови за продужење притвора на основу члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС. Код оваквог стања ствари оправдано првостепени суд закључује како је мјера притвора неопходна и зато се њена сврха не може постићи одређивањем мјера забране, као што то жалба неосновано предлаже.

С обзиром да није почињена битна повреда одредаба кривичног поступка, коју жалба наводи али је не одређује, а да је чињенично стање правилно утврђено, ваљало је примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС жалбу браниоца оптуженог одбити као неосновану.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић